

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Co/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1723202193
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1023201102.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členiek senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej, v právnej veci navrhovateľky: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/X, D. proti odporcovi: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/X, D., zastúpeného: JUDr. Milota Klemaničová, advokátka, so sídlom Dr. Bokesa 17, Pezinok o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 12.9.2023, č. k. 8C/38/2023-30, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Navrhovateľke sa proti odporcovi p r i z n á v a nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie uložil odporcovi povinnosť nevstupovať dočasne do rodinného domu č. XXX na pozemku p.č. XXX/XX, o výmere 214 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape: p.č. XXX/XX, o výmere 141 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, p.č. XXX/XX, o výmere 79 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie a p.č. XXX/XX, o výmere 420 m², druh pozemku záhrada, zapísané na liste vlastníctva č. XXX, vedenom Okresným úradom Pezinok, katastrálny odbor, okres E., obec D., katastrálne územie D., do právoplatného skončenia konania vo veci samej (výrok I.). Zároveň mu uložil povinnosť nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s výnimkou účasti na procesných úkonoch v súdnom, trestnom alebo správnom konaní (výrok III.). Navrhovateľke uložil povinnosť podať v lehote 30 dní od doručenia uznesenia proti odporcovi žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam (výrok II.) a navrhovateľke priznal voči odporcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok IV.).

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie, ktorým návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel, právne odôvodnil ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. e) a h), § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 331 ods. 1, § 336 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a § 27a ods. 1, 2 a 9 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore a vecne tým, že z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise mal za preukázané, že navrhovateľka je dlhodobo vystavená psychickému a fyzickému násiliu zo strany svojho bývalého manžela (odporcu), keď v danom prípade navrhovateľka voči odporcovi podávala niekoľko trestných oznámení z dôvodu nebezpečného vyhrážania, keďže sa jej odporca vyhráža zabitím, vulgárne jej nadáva, osočuje ju, vystavuje ju opakovaným psychickým a fyzickým útokom. Súd prvej inštancie z čestného prehlásenia dcéry A. B. zistil, že odporca sa navrhovateľke vyhráža, že ju zabije a vulgárne jej nadáva; z čestného prehlásenia F. G. zistil, že tento zažil viacero prípadov výbušnosti odporcu voči navrhovateľke, kedy aj musel zabrániť odporcovi, aby neudrel navrhovateľku, museli dvakrát volať policajtov, pričom odporca zaútočil aj na neho, a preto má o rodinu strach. Z potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydla zo dňa 30.8.2023 vyplynulo, že odporca bol zo spoločného obydla

vykázaný na dobu 14 dní a z úradného záznamu spísaného Okresným riaditeľstvom PZ v Pezinku zo dňa 30.8.2023 je zrejmé, že bol odporca dňa 30.8.2023 vykázaný zo spoločného obydlija na základe trestného oznámenia pre podozrenie zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2, písm. b) Trestného zákona a prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1 Trestného zákona. Z predložených listín mal súd prvej inštancie za to, že navrhovateľka dostatočným spôsobom osvedčila svoje tvrdenia uvedené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom z takto zisteného skutkového stavu mal osvedčený taký stupeň intenzity fyzického i psychického násillia zo strany odporcu voči navrhovateľke, že nemožno požadovať, aby navrhovateľka zotrvala s odporcom v spoločnej domácnosti, a tiež od nej nemožno požadovať, aby strpela hrozbu prípadných konfliktných stretov zo strany odporcu. Vzhľadom na dlhodobý zlý stav vzájomných vzťahov medzi stranami sporu považoval súd prvej inštancie za potrebné tieto vzťahy upraviť neodkladným opatrením, keď základné podmienky vyžadované zákonom pre nariadenie takéhoto opatrenia mal splnené (navrhovateľka osvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov), s tým, že trvanie neodkladného opatrenia je časovo obmedzené. Pri zohľadnení všetkých relevantných okolností prípadu v danom štádiu prvoinštančný súd zhodnotil situáciu ako dôvod na dočasné obmedzenie odporcu vo vstupe do rodinného domu a príľahých pozemkov, v ktorých spoločne žili s navrhovateľkou, čím sa poskytne navrhovateľke dočasná ochrana pred prípadným ďalším násillím zo strany odporcu a umožňuje sa jej pokojné bývanie, preto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v časti uloženia povinnosti odporcovi dočasne nevstupovať do nehnuteľnosti, v ktorej spoločne žili vyhovel. S poukazom na ust. § 336 ods. 1 C.s.p. uložil navrhovateľke povinnosť podať žalobu vo veci samej, a to žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, konkrétne špecifikovaným vo výroku uznesenia. Uvedenú povinnosť uložil súd prvej inštancie navrhovateľke vzhľadom na skutočnosť, že úprava pomerov strán sporu nariadeným neodkladným opatrením v časti uloženého zákazu vstupu do nehnuteľností je len dočasná, teda nepredstavuje úpravu pomerov trvalú. Prvoinštančný súd mal za to, že nehnuteľnosť je v podielovom spoluvlastníctve podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Nakoľko ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka nedopadá na prípady, keď sa fyzického alebo psychického násillia dopustí podielový spoluvlastník voči inému podielovému spoluvlastníkovi, ktorý s ním býva v spoločnom dome alebo byte, súd prvej inštancie zväzil aj možnosť aplikácie tzv. analógie legis vo vzťahu k ustanoveniu § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V danom prípade by to znamenalo, že ak vylúčenie podielového spoluvlastníka z užívania spoločného bytu/domu z dôvodu psychického alebo fyzického násillia voči spolužijúcemu podielovému spoluvlastníkovi Občiansky zákon nerieši, posúdi sa takýto skutkový stav v zmysle § 853 Občianskeho zákonníka podľa ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje vylúčenie bezpodielového spoluvlastníka (manžela) z užívania spoločného bytu/domu z dôvodu psychického alebo fyzického násillia voči spolužijúcemu druhému bezpodielovému spoluvlastníkovi (manželovi). Týmto spôsobom možno však postupovať len v prípade, že sa jedná o tzv. medzeru v zákone, teda, že otázka vylúčenia podielového spoluvlastníka z užívania spoločného bytu/domu je zákonom neriešená, pretože takúto situáciu zákonodarca nepredpokladal, nepomyslel na ňu, a preto ju ani v zákone nemohol upraviť. Rozširovať možnosti aplikácie inštitútu vylúčenia z užívania cestou analógie zákona aj na prípady podielových spoluvlastníkov by tak prekračovalo zrejmú vôľu zákonodarcu a súdu prvej inštancie sa preto javilo ako neprípustné zasahujúce do ústavou garantovaného vlastníckeho práva, a preto uložil navrhovateľke podať žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam. V časti o uloženie povinnosti nepribližovať sa k navrhovateľke súd vychádzal z § 11 Občianskeho zákonníka, pričom mal za to, že navrhovateľka má právo na ochranu svojej osoby, a to tak života, zdravia ako aj súkromia, a v prípade, ak považuje vzhľadom na existujúce (osvedčené) skutočnosti agresívneho správania zo strany bývalého manžela jeho priblíženie za zásah do svojej vlastnej integrity, ktorý ju ohrozuje a neželá si ho v obave o svoje zdravie z dôvodu, že vzájomný kontakt je pre ňu násilného charakteru, je uvedené dostačujúce na to, aby súd vydal zákaz priblíženia, najmä v situácii, keď má už za osvedčený dôvod na obmedzenie užívania nehnuteľnosti z dôvodu podozrenia z násillia. V uvedenej časti neodkladného opatrenia vyhovel súd prvej inštancie navrhovateľke v celom rozsahu, keď mal za to, že zákaz priblíženia na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov dostatočne zaručí ochranu integrity s tým, že prihliadal na prípadné súdne, trestné konania, v súlade s čím súd vymedzil výnimky, na ktoré sa zákaz priblíženia nebude vzťahovať, umožňujúc stretávanie v konaní pred súdom, prípadne orgánmi činnými v trestnom konaní, kde je ochrana integrity navrhovateľky zabezpečená prítomnosťou úradných osôb a Justičnej stráže, resp. príslušníkov Policajného zboru. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p., a priznal úspešnej navrhovateľke nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Proti tomuto uzneseniu podal odporca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), f), g) a f) C.s.p., t.j., že neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tvrdenia navrhovateľky v podanom návrhu považoval za účelové, klamlivé, zavádzajúce a nepodložené dôkazmi. Podľa jeho názoru navrhovateľka s ostatnými príbuznými chcu docieľiť jeho vystaňovanie z nehnuteľnosti. Nepoprel, že situácia v rámci rodinných vzťahov sa vyhocuje a že medzi osobami, ktoré užívajú rodinný dom vznikajú konflikty, ktoré sú zapríčinené okrem subjektívnych dôvodov aj objektívnymi dôvodmi. V rodinnom dome bývajú osoby s rôznymi spoločenskými potrebami a vekovou diferenciáciou (bývalí manželia, 80-ročná matka navrhovateľky, plnoletá dcéra s priateľom a novorodencom). Poukázal na svoj dôchodkový vek (62 rokov) ako aj na svoje potreby a požiadavky na ostatné osoby žijúce v dome, ktorý on vlastní, udržiava a spláca hypotekárny úver. Nepoprel, že má prchkú povahu a ak je prekročená únosná hranica, vie na svoju obranu zareagovať, pričom je možné, že jeho reakcia nie je vždy adekvátna, avšak nikdy by nikomu vedome a úmyselne neublížil na živote a na zdraví. Mal za to, že jeho osobu treba vnímať ako muža, ktorý vykonával celý život náročnú prácu hasiča, má svoj vek a je na dôchodku a aby uživil seba a ostatnú rodinu, stále pracuje ako hasič na letisku a tiež vykonáva práce vo výškach (kultivuje vysoké stromy), ktorá skutočnosť odporuje tvrdeniam o jeho zlom psychickom stave a požívaní alkoholu, nakoľko akákoľvek pochybnosť o jeho mentálnej spôsobilosti by bola prekážkou vykonávania týchto prác. Za absurdné považoval tvrdenia vracajúce sa do minulosti v súvislosti s jeho pôsobením vo Francúzskych légiách, čo bolo v roku 1992, keď mal 30 rokov a k uzatvoreniu manželstva došlo až po jeho návrate na Slovensko, kedy sa zamestnal ako hasič. Potvrdil, že bol trestne stíhaný za požitie alkoholu pri prevádzke motorového vozidla, z jeho strany išlo o hlúposť a nerozvážnosť, avšak sa podrobil psychologickému a psychiatrickému vyšetreniu a terapii, na základe ktorých bola konštatovaná spôsobilosť na vrátenie vodičského preukazu, t.j. išlo o jednorazové zlyhanie a v súčasnosti opätovne vykonáva prácu profesionálneho vodiča na letisku. Podľa jeho názoru celá situácia vznikla v dôsledku neriešenia problémov v rámci rodinných vzťahov a súčasne tým, že ostatní členovia rodiny sú motivovaní snahou získať väčší životný priestor a dosiahnuť jeho vystaňovanie z rodinného domu. Tvrdil, že nie on, ale navrhovateľka žiarli na jeho súčasnú priateľku a nevie si predstaviť jej bývanie v rodinnom dome. Uviedol, že navrhovateľku doteraz toleroval, pretože bola od neho fakticky závislá, potrebovala vyriešiť bývanie svojej matky, mala problém so zamestnaním, nemala finančné prostriedky, pričom po rozvode na obdobie roka a pol sa odsťahovala do nájmu, potom sa vrátila, pretože sa nezvládla o seba postarať. Trval na presvedčení, že navrhovateľka užíva drogy a že je drogovy závislá, ktorá skutočnosť bola najväčším problémom v ich vzťahu a determinovala správanie navrhovateľky voči svojmu okoliu. Ďalej uviedol, že navrhovateľka je 14 rokov psychiatrickým pacientom a táto skutočnosť nemusí nevyhnutne súvisieť so správaním odporcu, nakoľko problémy navrhovateľky súvisia s problematickou povahou svokry a odkedy sa nastaňovala do rodinného domu, pretrvávali medzi nimi konflikty. V poslednom období navrhovateľka vystriedala minimálne tri zamestnania, je náladová, nevyspytateľná a po fyzickej aj mentálnej stránke chradne. Pokiaľ ide o dcéru a jej priateľa, umožnil im bývať v dome s tým, aby si k rodinnému domu pristavili ďalšiu izbu, dcérin priateľ však bol nečinný, nestaral sa, obaja mali voči odporcovi len požiadavky a keď koncom augusta nastal čas riešiť situáciu, pričom cielene vyvolali konflikt, aby sa zbavili odporcu. V celom rozsahu poprel tvrdenia navrhovateľky, ktoré uviedla na polícii, nakoľko nie je pravdou, že je alkoholik a že by mal dlhy. Naopak, boli to dlhy navrhovateľky, ktoré on splácal, nakoľko navrhovateľka riadne neplatila poplatky spojené s užívaním domu. V súvislosti s trestným konaním iniciovaným navrhovateľkou v roku 2019 poukázal na to, že jej podnet bol odložený, pretože sa nepreukázali tvrdenia uvádzané navrhovateľkou. Podľa jeho názoru motivácia navrhovateľky môže prameniť i zo strany jej priateľa, či dlhodobého známeho H. C., ktorý má tiež svoje záujmy. Poprel, že by chcel niekomu z jeho rodiny ublížiť, či už psychicky alebo fyzicky alebo že by chcel niekoho zabiť, že by bol nebezpečný pre svoje okolie. Uvedomuje si, že nie vždy používa v komunikácii s navrhovateľkou vybrané slová, ale poukázal na spôsob vyjadrovania navrhovateľky, ktorý je vo vypätých situáciách rovnaký. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a návrh zamietol, nakoľko na vydanie neodkladného opatrenia nie sú splnené hmotnoprávne ani procesnoprávne podmienky. Podľa jeho názoru ide zo strany navrhovateľky o zneužitie práva a výkon práva je v rozpore s dobrými mravmi. Navrhovateľka nepreukázala, že jej osobná integrita vykazovala znaky fyzického alebo psychického násillia, predložené dôkazy sú zavádzajúce a vykonštruované. V danom prípade bolo potrebné, aby konanie odporcu malo značnú mieru intenzity a trvalo dlhšie obdobie. Mal za to, že nie je možné zasahovať do jeho práv takým

zásadným spôsobom len na základe jednotlivého sporného konfliktu, keď navrhovateľka nepreukázala, že by k rovnakému konfliktu došlo už aj v minulosti.

4. Navrhovateľka sa k odvolaniu odporcu vyjadrila podaním zo dňa 25.10.2023, v ktorom v súvislosti so zamestnaním odporcu uviedla, že disponuje informáciou, že odporca dal výpoveď v práci, lebo neprešiel previerkami z dôvodu odobratia vodičského preukazu. Poukázala na to, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj v čestných prehláseniach dcéry a jej priateľa neuvádzali, že odporca je násilný len pod vplyvom alkoholu, nakoľko má násilnícku povahu bez ohľadu na to, či je alebo nie je pod vplyvom alkoholu. Konštatovala, že odporca má veľký problém aj so stávkovaním, kvôli ktorej skutočnosti medzi nimi vznikali dlhoročné problémy a aj kvôli dlhom odporcu podala návrh na rozvod. Odkedy má oddelený účet, vychádza finančne bez problémov. Uviedla, že násilné správanie odporcu sa prejavuje okrem iného tým, že ju aj na verejnosti osočuje, že je drogová závislá, čo nie je pravda. Na podporu svojho tvrdenia predložila výsledkový list z laboratórneho vyšetrenia vykonaného v Centre pre liečbu drogových závislostí za účasti tretej osoby. Upozornila, že odporca jej viackrát uviedol, že ju psychicky zlikviduje a skončí na psychiatrii. Pokiaľ ide o prácu, nestriedala zamestnania, ale prešla z jednej kuchyne do druhej a teraz pracuje v mieste svojho bydliska a ušetrí na doprave, pričom počas tohto obdobia si urobila aj odbornú školu, odbor kuchárka. Poprela odporcovce tvrdenia o tom, že žije ostatnú rodinu, nakoľko dcéry sú už samostatné a žijú samé. V súvislosti s jej bývaním uviedla, že z podnájmu sa vrátila späť do domu z dôvodu potreby starostlivosti o svoju matku. Pokiaľ ide o zamýšľanú prístavbu, poukázala na to, že bola o tom reč, nakoniec z toho zišlo a viac sa to neriešilo, lebo dcéra s priateľom momentálne nemajú finančné prostriedky a muselo by byť vybavené stavebné povolenie. V súvislosti s jej podnetom na začatie trestného konania v roku 2019 uviedla, že nebol odložený z dôvodu nedostatku dôkazov, ale preto, že dcéry ju presvedčili, aby ich otcovi odpustila a umožnila mu vrátiť sa domov, ktoré rozhodnutie dnes ľutuje. Tvrdenia odporcu o jej žiarlivosti považovala za nepravdivé a nelogické, nakoľko ona iniciovala rozvod manželstva, v odporcovom okolí nikoho nenapáda na rozdiel od odporcu, ktorý napadol jej kamaráta H. C.. Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil.

5. Odporca reagoval podaním zo dňa 10.11.2023, v ktorom uviedol, že navrhovateľke, dcére a jej priateľovi uniklo, že odporca je spolu s navrhovateľkou ten, kto vlastní rodinný dom, že je väčšinový vlastník a má právo rozhodovať o tom, kto bude v rodinnom dome bývať. Odporca ďalej uviedol, že voči navrhovateľke nemá žiadne povinnosti vyplývajúce z rodinnoprávných vzťahov, rovnako tak k dospelaj dcére nemá žiadne rodičovské povinnosti, vrátane vyživovacej povinnosti. Zotrvával na tvrdení, že snahou osôb bývajúcich v nehnuteľnosti je vypudiť ho z rodinného domu a dosiahli, že momentálne musí žiť u svojho kamaráta, má zvýšené náklady a zníženú kvalitu bývania. Poukázal na skutočnosť, že navrhovateľka sa v minulosti odsťahovala z vlastnej iniciatívy a vrátila sa späť, keď neobstála žiť samostatne, pričom po celý čas odporca akceptoval, že v rodinnom dome s ním žila matka navrhovateľky a žiadne vzťahové problémy nevznikli. Tvrdil, že spúšťačom konfliktov medzi navrhovateľkou a odporcom bolo nesplácanie nákladov súvisiacich s užívaním domu zo strany navrhovateľky. Uviedol, že o údržbu, opravy a úpravy rodinného domu sa stará výlučne odporca a len chcel, aby sa na uvedenom podieľali aj dcéra so zaťom, pritom im umožnil bývať v dome, avšak dohoda znela len do leta, napokon sa predĺžila do konca augusta, pričom keď sa dožadoval dodržania dohody, začali vymýšľať plán ako v rodinnom dome ostať žiť. Odporca ďalej uviedol, že pokiaľ všetci tvrdia, že im ubližuje, nech sa odsťahujú a vyriešia si svoj bytový problém, ale nech ho neriešia na úkor odporcu. Poukázal na to, že hoci navrhovateľka podala žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, nebude súhlasíť s pripadnutím nehnuteľnosti navrhovateľke s tým, že navrhovateľka nemá finančné prostriedky na jeho vyplatenie. Poprel, že by mal násilnícku povahu, o čom svedčí jeho trestný register a register priestupkov a od trestu zákazu činnosti (vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu) sa nestal žiadny obdobný incident. Poukázal na to, že ani v jednom trestnom konaní nebolo voči odporcovi vznesené obvinenie a incident z roku 2019 bol odložený. Nepovažoval za pravdivé tvrdenia navrhovateľky o jeho alkoholizme, nakoľko v jeho zamestnaní boli vykonávané pravidelné bezpečnostné previerky a v prípade závadovosti jeho správania by nemohol byť zamestnaný na letisku. Uvedené tvrdia iba tri osoby, ktoré majú záujem, aby bol odporca z domu vystávaný. Za nezmyselné považoval tvrdenia navrhovateľky o tom, že nevie hospodáriť. Naopak, navrhovateľka robila dlhy, ktoré musel odporca sanovať. V súvislosti s drogovou závislosťou navrhovateľky navrhol neprihliadať na doložené potvrdenie o laboratórnom vyšetrení, nakoľko relevantným dôkazom môže byť iba zdravotná dokumentácia od psychiatra a zodpovedajúce vyšetrenie. Podľa jeho názoru ďalším momentom, ktorý ovplyvnil správanie navrhovateľky bolo uplatňovanie si nárokov s uhrádzaním úveru, ktorý viazne na

spoločnej nehnuteľnosti. Poukázal na rozvodový rozsudok, v ktorom nie je zmienka o negatívnom správaní odporcu, alkoholizme a gamblerstve. Potvrdil, že je prchkej povahy, avšak skutočnosť, že povie niečo nepatričné, nemôže byť dôvodom obmedzenia jeho práv tak intenzívne ako je v danom prípade. Tvrdenia dcéry A. o vyvolávaní konfliktov zo strany odporcu, vyhrážkach a nadávkach považoval za všeobecné, nepodložené a účelové. Vo vzťahu k deklaroványm psychickým ťažkostiam navrhovateľky uviedol, že tieto nemožno spájať so správaním odporcu, nakoľko navrhovateľka navštevuje psychiatra už niekoľko rokov. Poukázal na to, že pokiaľ došlo k fyzickému kontaktu, tak medzi ním a priateľom dcéry, a to až potom, čo sa tento zahnal na odporcu. Skutočnosť, že odporca navrhovateľku oplul, nasvedčuje tomu, že ju nemal v úmysle fyzicky napadnúť. Mal za to, že zo strany navrhovateľky nebola osvedčená okamžitá intenzita a násilie voči jej osobe, ktorej predtým nikdy preukázateľne neublížil. V danom prípade ide podľa jeho názoru o neprímerane intenzívny zásah do jeho práv, pričom rodinný dom je rozdelený na dve samostatné bytové jednotky so samostatnými vchodmi, takže navrhovateľka s odporcom nemusia prísť do kontaktu a odporca si je vedomý, že vo vlastnom záujme sa musí vyhýbať kontaktu s navrhovateľkou, dcérou a zaťom, aby predišiel ďalším konfliktným situáciám s tým, že pokiaľ navrhovateľka bude riadne uhrádzať inkaso, nebude žiadny problém.

6. Navrhovateľka sa vyjadrila v podaní zo dňa 30.11.2023, v ktorom uviedla, že po rozvode sa s odporcom dohodla, že s domom sa nebude hýbať, že ostane ich dcéram a dohodli sa aj na spôsobe užívania domu. Pokiaľ ide o odsťahovanie sa pred rozvodom a následné vrátenie sa do rodinného domu, urobila tak z dôvodu potreby starostlivosti o matku. Ďalej poukázala na správanie odporcu, ktorého považuje za chronického klamára a narušeného človeka (špehovanie, vypustenie duše z pneumatiky na vozidle). V súvislosti s dcérou Alžbetou a jej priateľom uviedla, že títo sa odporcovi vyhýbajú z dôvodu jeho nadávok na adresu navrhovateľky. Tvrdila, že pred dvomi rokmi zbil ich druhú dcéru I., ktorú zároveň vyhodil z domu. Uviedla, že na rozvode sa obaja dohodli, nič nerozpisovali, chcela sa rozvieť predovšetkým kvôli dlhom, ktoré vyrobil odporca. Vo vyjadrení ďalej poukázala na finančnú pomoc od svojej matky pri kúpe a rekonštrukcii rodinného domu. Vo vzťahu k poplatkom spojených s užívaním domu uviedla, že tieto riadne uhrádza a nie je s ich plátbou v omeškani. Poukázala na to, že napriek tomu, že odporcu ignoruje, ten hľadá zámienky na konflikty a kvôli jeho agresivite sa bojí o svoj život ako aj o život dcéry A., jej priateľa a ich dcéry. V súvislosti s hospodárením konštatovala, že ona žiadne dlhy nemá na rozdiel od odporcu. Pokiaľ ide o tvrdenia o drogovej závislosti, poukázala na výsledky laboratórneho vyšetrenia s tým, že je ochotná podrobiť sa aj ďalším testom. Na záver uviedla, že nemieni žiť do konca života v strachu, že jej odporca niečo spraví alebo jej rodine, keďže od neho nikdy nevie čo môže očakávať.

7. Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, vychádzajúc z ust. § 379, § 380, § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

8. Podľa ust. § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

9. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 325 ods. 2 písm. e/ C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

12. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

13. Z citovaných zákonných ustanovení možno jednoznačne vyvodit', že právna úprava ohľadom rozhodovania o návrhoch na neodkladné opatrenie popri nevyhnutnosti rýchlo a pružne vyriešiť vzniknutý stav, vyžaduje aj hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, resp. podmienok

na nariadenia neodkladného opatrenia. V Civilnom sporovom poriadku je možnosť nariadenia neodkladného opatrenia uvedená v prípade potreby bezodkladnej úpravy pomerov alebo obavy z ohrozenia exekúcie. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vyžaduje opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavy, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

14. V preskúmvanej veci je zrejmé, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný, keď navrhovateľka dostatočným spôsobom osvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov. Z predložených listinných dôkazov vyplynulo, že navrhovateľka podala dňa 7.5.2019 vo vzťahu k odporcovi trestné oznámenie z dôvodu nebezpečného vyhrážania a dňa 28.8.2023 z dôvodu ohovárania a nebezpečného vyhrážania, pričom odporca bol dňa 30.8.2023 podľa § 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. vykázaný zo spoločného obydľia ohrozenej osoby (navrhovateľky) v D., C. J. XXX/X. Tvrdenia navrhovateľky o opakovanom agresívnom správaní odporcu voči jej osobe, vulgárnym nadávkam a vyhrážkam bolo potvrdené aj vyhláseniami dcéry A. B. a jej priateľa F. G., čím navrhovateľka osvedčila dôvodné podozrenie z násillia v súlade s § 325 ods. 2 písm. e) C.s.p. a v kontexte jej ďalších tvrdení zároveň aj narušenie jej telesnej a duševnej integrity v súlade s § 325 ods. 2 písm. h) C.s.p.

15. Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) C.s.p. je to, že povinná osoba je dôvodne podozrivá z násillia. V danom prípade ide o ochranu pred domácim, skrytým násillím, úlohou tohto inštitútu je eliminovať kontakt páchatel'a s obeťou a bezprostredne reagovať na aktuálne vzniknutý stav. Násillie je možné definovať ako akýkoľvek akt alebo zanedbanie, ktoré negatívne ovplyvňuje život, fyzickú alebo psychickú integritu alebo slobodu osoby, alebo závažne poškodzuje rozvoj jej osobnosti. Násillie môže mať rôzne formy, môže byť napríklad, fyzické, verbálne, sociálne, ekonomické, sexualizované, psychické i emocionálne, môže byť zjavné, ale i skryté. Účelom neodkladného opatrenia je poskytnúť oprávnenému ochranu, prípadne zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia, aj z dôvodu, že skutkový stav vo veci nie je náležite zistený (uznesenie NS SR z 15.10.2012, sp. zn. 5M Cdo 10/2012). Pred nariadením neodkladného opatrenia preto nemusí byť nárok dokázaný, musí byť aspoň osvedčený.

16. Už len samotné vydanie potvrdenia o vykázaní osoby zo spoločného obydľia je možné považovať za osvedčenie nároku na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovaným spôsobom. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že situácia v domácnosti je konfliktná, navrhovateľka sa necíti bezpečne v rodinnom dome, ktorý má v spoluvlastníctve s odporcom a s ohľadom na neúnosné správanie odporcu a jeho vyhrážky má obavu o svoj život, cíti sa obmedzovaná a verbálne napádaná odporcom.

17. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú argumentáciu odporcu, že konanie navrhovateľky, dcéry a jej priateľa predstavujú iba snahu o jeho vyst'ahovanie z rodinného domu za účelom „získania bývania pre seba“. Tvrdenia navrhovateľky v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podporené predloženými dôkazmi sú konzistentné a presvedčivé, bez vzájomných rozporov, rovnako tak jej tvrdenia uvádzané v trestných oznámeniach v rôznom časovom období. Navrhovateľka dôveryhodne vysvetlila genézu vzájomných vzťahov osôb žijúcich v rodinnom dome, svoj postup pri jednotlivých životných situáciách, na ktoré odkazoval odporca vo svojich podaniach, vyvrátila tvrdenia o neuhrádzaní poplatkov spojených s užívaním domu ako aj tvrdenia o užívaní drog. Naopak, skutočnosti uvádzané odporcom ostali iba v rovine tvrdení.

18. Berúc do úvahy tvrdenia navrhovateľky a ňou predložené dôkazy, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštanacie postupoval správne, ak vyhodnotil za osvedčený taký stupeň intenzity fyzického a psychického násillia zo strany odporcu voči navrhovateľke, že bolo potrebné dočasne (do právoplatného skončenia konania vo veci samej) upraviť pomery medzi účastníkmi tak, že odporcovi bolo uložené nevstupovať do rodinného domu, v ktorom býva navrhovateľka a nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov (s výnimkou účasti na procesných úkonoch v konaniach). Je dôvodné sa domnievať, že vyhrážky násillia a zabitia ako aj opakované vulgárne osočovanie navrhovateľky zo strany odporcu, môžu nepochybne vyvolať u navrhovateľky strach o svoj život a zdravie ako aj ohroziť jej duševnú a fyzickú integritu. V danom prípade boli splnené podmienky pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia uložením povinnosti odporcovi nevstupovať dočasne do predmetného bytu a minimalizovať tak jeho kontakt s navrhovateľkou v domácom prostredí. Právo na život a zdravie, ktoré je násilníkom ohrozované, má absolútnu povahu, preto je v záujme

ochrany života a zdravia navrhovateľky užívacie právo odporcu k spoločnému obydliu dočasne obmedziť. Za dôležité pre rozhodnutie nariadiť neodkladné opatrenie súd tiež považoval to, že z predložených dokladov je zrejmé, že dochádza ku konfliktom medzi stranami.

19. Odvolací súd na základe uvedeného rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 2, § 378 ods. 1 a § 262 ods.1 C.s.p. a úspešnej navrhovateľke priznal proti odporcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. O výške trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).